

1. निचय (von 1. चि mit नि) m. mit कृतादि zusammengesetzt gaṇa श्रेण्यादि zu P. 2, 1, 59. *Aufschichtung, Aufhäufung, Ansammlung, Haufe, Menge, Vorrath* ÇABDAR. im ÇKDa. शावशेषास्थिनिचये किमिह त्वं विलम्बसे R. 2, 77, 22. कोषस्य निचये यत्नं कुर्वीथा: MBh. 15, 205. निचयश्च निचयानाम् 12, 2099. दाह्याणां निचयान्मरुतः MBh. 4, 30. PAÑĀT. 194, 17. वित्तनिचयो मरुतान् MBh. 13, 3082. HARIV. 6342. धातुनिचये पुण्ये पर्वतराधसि 12044. 3927. MBh. 3, 3048. R. 1, 52, 24. VARĀH. BRH. S. 24, 16. 27, c, 5. 104, 37. SŪRJA. 12, 34. ÇĀNTIC. 2, 6. ÇRĀṆĠARAT. 9. अम्बु° HARIV. 2926. BHARTṚ. 1, 45. युति° 66. धर्मैर्धनागमैस्तस्य ववधे निचयो मरुतान् MBh. 2, 1210. सर्वे तयाता निचयाः *alle Vorräthe nehmen ein Ende* 11, 48. अल्प° *der einen kleinen Vorrath hat* R. GORR. 1, 6, 7. षण्मास° *der auf sechs Monate Vorrath hat* M. 6, 18. धैर्य° HARIV. 15204. शरीर° *die Theile, aus denen der Körper zusammengesetzt ist*, MBh. 13, 5416. Ausnahmsweise in Verbindung mit lebenden Wesen: व्यू° *eine Weiberschaar* Glt. 3, 3. सूकर° P. 3, 3, 42, Sch.

2. निचय m. = निश्चय und auch wohl daraus entstanden ÇABDAR. im ÇKDa.

निचयक adj. = निचये कुशलः gaṇa आकर्षादि zu P. 5, 2, 64.

निचाङ्कुषा s. u. निचुङ्कुषा.

निचाय (von 1. चि mit नि) m. *Haufe* (als Maass): एकस्तण्डुलनिचायः Schol. zu P. 3, 3, 20. 7, 2, 115.

निचिकी f. = नैचिकी BHAR. zu AK. 2, 9, 67. ÇKDa.

निचित 1) partic. s. u. 1. चि mit नि. — 2) m. pl. N. pr. eines Kriegerstammes; s. नैचित्य. — 3) f. आ N. pr. eines Flusses MBh. 6, 326 (VP. 182).

निचिरं (von 2. चि mit नि) adj. *aufmerkend, wachsam*; von Mitra-Varuṇa RV. 1, 136, 1. वि चिन्मिषता निचिरा नि चिक्वतुः 8, 25, 9. अन्वीमविन्दन्निचिरातौ अद्रुतः 3, 9, 4.

निचुङ्कुषा 1) adj. v. l. der TS. 1, 4, 45, 2 statt des folg. *rauschend* (Comm.) Nir. 5, 18. KĀṬH. 4, 13. 38, 5. Häufig ist die Lesart निचुङ्कुषा. — 2) m. N. pr. eines Vārūṇi ANUKR. zu KĀṬH. 4, 13. 38, 5 (hier निचा°).

निचुम्पुर्ण 1) adj. Bez. des Soma Nir. 5, 18. पत्नीवत्तः सुता इम उशतौ यत्ति वीतये। अयो जगिर्मर्निचुम्पुषाः RV. 8, 22, 22. des Avabhr̥tha VS. 3, 48. soll auch vom Meere gesagt werden Nir. a. a. O. viell. *schlüpfzig* (चुप्). — 2) m. N. pr. eines Çaunaḥçepa ANUKR. zu KĀṬH. 3, 2.

निचुल m. 1) N. eines Baumes, *Barringtonia acutangula Gaertn.*, AK. 2, 4, 41. TRIK. 2, 4, 17. 3, 3, 84. H. 1145. HALĀJ. 2, 40. R. 3, 17, 7. SUÇR. 1, 213, 18. 2, 79, 1. 98, 2. 209, 6. VIKR. 76. MRCH. 14. VARĀH. BRH. S. 28, 12. 47, 12. 55, 5. 53, 121. = वेतस RĀGAN. im ÇKDa. — 2) = निचोल *Ueberwurf* H. 676. — H. an. 3, 658 und MED. I. 101 kennen beide Bedeutungen, schreiben aber निचूल.

निचुलक n. *Ueberwurf* GAUṢA zu H. 676. = निचालक HĀ. 192. — Vgl. निचुल, निचाल, निचालक.

निचृत् (von चृत् mit नि) f. ein defectives Metrum RV. PAṆT. 17, 1. 10. 16, 22. — Vgl. अति°, पाद°, निवृत्.

निचकाय (vom intens. von 1. चि mit नि) m. *das beständige Aufschichten*: गोमयानाम् SIDDH. K. zu P. 3, 3, 41.

निचेतर (von 2. चि mit नि) nom. sg. proparox. und oxyt. *Aufmerker*,

*Beobachter*: निचेतारु कर्णैः RV. 1, 184, 2. निचेतारो हि मरुतो गृध्रतम् 7, 57, 2. 10, 61, 27.

निचेय (von 1. चि mit नि) adj. *aufzuschichten, was da verdient aufgeschichtet —, angehäuft zu werden* P. 3, 1, 129, Sch. निचयश्च निचेयानाम् MBh. 12, 2099. — अ°; davon आनिचेय gaṇa शार्ङ्गरादि zu P. 4, 1, 78.

निचेरु (von चर mit नि) adj. *gleitend*: प्र वी निचेरुः कंकुहो वशो अरु पिशङ्गव्यः सदनानि गम्याः RV. 1, 181, 5. Bez. des Avabhr̥tha VS. 3. 48. *schleichend*: निचेरवे परिचारापरयानां पतये 16, 20.

निचोल m. *Ueberwurf, Mantel* AK. 2, 6, 8, 18. H. 676. MED. I. 101. नील° Glt. 5, 11. 8, 11. 11, 11. RĀGĀ-TAR. 3, 169. कन्ये नीलनिचोलित्यो in einen blauen Mantel gehüllt 1, 207. — Vgl. चोल, निचुल.

निचालक = निचूल (निचुल) *Ueberwurf, Mantel* H. an. 3, 658. m. Panzer H. 767. HALĀJ. 2, 397. n. = निचुलक HĀ. 192.

निच्छ्वि f. (ÇKDa. WILS.) N. pr. eines Landes, = तीरभुक्ति TRIK. 2. 1, 8. — Vgl. लिच्छ्वि und LIA. I, 138, N. 1. 821, N. 1.

निच्छ्वि m. Bez. einer Kaste, die von unreinen Kshatrija stammt. M. 10, 22. Vgl. LIA. I, 138, N. 1.

निच्छेद reduced by the common divisor to the least term COLEBR. Alg. 113. 330. Offenbar fehlerhaft für निष्छेद adj.

निञ्, नेनेक्ति und नेनेक्ति DĀTUP. 25, 11. P. 7, 4, 75. 3, 87. VOP. 10, 8. नेनेजति (3. pl.) P. 6, 1, 5, Sch. नेनेजानि, अनेनेजम्, अनेनेक्, अनेनेक्ति (निङ्गे DĀTUP. 24, 16 nicht zu belegen); निनेज Schol. zu P. 7, 4, 75. 3, 87. VOP. 10, 8. 9; अनेनेजम् ved., अनेनेति: नेदयति KĀṬH. 2. 9 aus SIDDH. K. zu P. 7, 2, 10. *abwaschen, reinigen*; med. *sich abwaschen, sich rein machen*: अथ निक्तादानयति ÇAT. BR. 13, 4, 2, 1. 5, 4, 16. अयम् निक्ता तण्डुलान् KAUC. 61. शात्मलीफलके अदधो नेनेज्यान्नेजकः शनिः M. 8, 396. नेनेक्ति अयम् RV. 9, 71, 3. मूत्रा निनेक्ति रुश्मिभिः 10, 132, 6. pass.: स एव शब्दस्तद्रूपे वाससो निज्यतामिव MBh. 7, 8531. निक्ते *gewaschen, gereinigt*: अतः RV. 9, 69, 4. 93, 3. अथो न निक्ता नदीषु 8, 2, 2. 9, 109, 10. *besprengt* ÇAT. BR. 13, 1, 2, 1. 2, 6, 8. — Nach dem DĀTUP. auch पोषणे *ernähren*.

— अव *abwaschen, reinigen, bespülen*: पादौ भगवतः — अवनिज्य BHĀG. P. 8, 18, 27. 20, 18. स (त्रिकूटः) चावनिज्यमानाङ्गिः समतात्पयऊर्मिभिः 2, 4. med. *sich abwaschen*: पाणी अवनेनेक्ति ÇAT. BR. 1, 2, 5, 23. 8, 4, 1. 3. 2, 4, 17. KAUC. 73. पादमवनेनेक्ति AIT. BR. 8, 27. ÇĀṆKH. GRHJ. 4, 15. Vgl. अवनेग्य, अवनेजन. — caus. *abwaschen lassen*: अवनेजयति ÇAT. BR. 2, 4, 2, 16. KĀṬH. ÇA. 4, 1, 15. PĀ. GRHJ. 2, 9, 14. सुमुगन्धतयावनेनेजितानाम् (केतकानाम्) GHAT. 15; nach dem Schol. ist अवनेजित = व्याप्त *erfüllt von*; es ist aber die von ihm vorgebrachte Trennung सुमुगन्धतया वने ऽजितानाम् vorzuziehen.

— अव्यव *abwaschen, reinigen*: ग्रामपात्रमव्यवनेनेक्ति KAUC. 48. med.: तं माभ्यवनेनेक्ति AV. 10, 5, 15. — caus. *abwaschen lassen* KAUC. 71. 86.

— प्राव *abwaschen*: प्र पदौ ऽव नेनेगिध् दुश्चरितं यच्चचारं AV. 9, 5, 3.

— निम् dass.: पात्राणि निर्णेनेजति ÇAT. BR. 1, 3, 1, 2. 3. 2, 5, 2, 6. मेतः पात्राणि निर्णेनेक्ति TS. 7, 2, 40, 4. *sich abwaschen*: गात्राणि तभिर्निर्णेनेक्ति KĀṬH. 34, 11. *sich putzen, sich schmücken*: अमृतेन रुशता वाससा